

מערכון מתוך ההצגה "זה האיש" שהצגת הבכורה שלה תתקיים בשבוע הבא ב"תיאטרון זירה"

קור פלפול

- מאת עמוס קינן -

א: עוד כמה שלעות. (הפסקה) שמעתי שגם אחיו נמצא כאן.
ב: עסקיביש. אתה חושב שאפשר לסמוך עליו?
א: אינני יודע, אבל ליתר בטחון לא הייתי סומך.
ב: אתה צודק. אז זה אה.

★ ★ ★

ה: לך כל הענין הזה קשה. (הפסקה) מה יקרה אם דווקא אתה תגלה אותו?
ו: תתכה ותראה.
ה: אחי אתה לא צריך להתנהג ככה. אתה יודע שאנחנו ידידים.
ו: בסדר. עזוב אחי.

ה: מה אתה מתנפל עלי? אני רק מנסה להשתתף, מפני שאני מבין את מצבך.
ו: אתה נורא מבין.

ה: מי שם?
ב: זה בסדר!
ה: (בהקלה) אה, בסדר, משלנו.
ב: מה נשמע? ראיתם משהו?
ו: שום דבר.
א: (בלחש) זה אחיו.

ב: אין דבר. מה שאנחנו לא רואים, הכלבים מריחים. (הנביחות מתגברות למהקלה אדירה) אתה שומע אותם?
ה: ועוד איך אני שומע.
ב: נדמה לי שהם הבחינו במשהו. אתה שומע, הם מתחילים לרוץ יחד באותו כיוון.
ו: כן.

א: אני יכול לתאר לעצמי איך המסכן הזה יושב פה, לא רחוק מאתנו, ורועד מפחד. (הפסקה).
ב: תגיד, אתה לא אחיו?
ו: כן.

ב: לך בטח כל הענין הזה קשה.
א: כלבי הציד הכי טובים, מאמנים אותם לקפוץ ישר לצואר, בעשירית שניה הכל גמור.
ו: די! (מכניס כדור לקנה) היי! אתה שם! אתה שומע אותי? אין לך שום סיכויים! (הפסקה) אתה שומע אותי? אם לא הצא ותסגיר את עצמך, תמות כמו כלב! (הפסקה).

ה: אולי תקרא לו עוד פעם. הוא יכיר את קולך. צריך לגמור את כל הענין הזה וללכת לישון.
ב: קור כלבים. לילה קר שכזה אינני זוכר.
ו: (בהיסטריה) היי! אתה שומע אותי? אתה מוקף! צא! צא! אתה שומע אותי...?

★ ★ ★

(רעש ריצה, קולות מעורבים, נביחות כלבים, הפסקה).
קור אשה צעירה: זה נורא, אני לא יכולה לסבול את זה.
קור גבר ו: (בטימפטיה חזקה, מזור יפה) כמובן, כמובן, אני מבין אותך יפה. את זקוקה למנוחה אחרי כל מה שעבר עליך.
אשה צעירה: (במרירות) האם אהבת פעם?

גבר ו: את יודעת שאין תועלת בדיבורים רים האלה. מדוע לא תסעי לנוח באיזה מקום? על שפת איזה אגם, בין הרים ויערות, עם סירות מפרש, זה ירגיע אותך. תתחילי בחיים חדשים. עוד מחר אזמין מקום בשבילך.

אשה צעירה: מה אתם רוצים? מה אתם רוצים כולכם? (פורצת בבכי).
גבר ו: אל תבכי, אל תבכי. תראי שהכל יעבור. תתחילי בחיים חדשים. את צעירה ויפה.

אשה צעירה: מה זה חשוב. שום דבר לא חשוב. (הפסקה ארוכה, שקט).
 (לפתע נשמע שאון קולות רבים, ואחריו קול יריה, מהדהד).

הקירות סגרו עתה לגמרי עי הדרך. למשמע היריה הוא צונח מת. המסך מתחיל לרדת. עם רדת המסך נשמע קול האשה הצעירה.

אשה צעירה: הוי, אל תלך עכשיו. מסך

קור ילדה: רק רגע, אמא! אני רוצה לגמור את המשחק!

קור אשה: (בכעס) הפסקי את המשחק תיכף ומיד והיכנסי הביתה! את שומעת? את לא יודעת שאיש מסוכן מסתובב כאן?

קור ילדה: (מתקרבת) למה הוא מסוכן כן?

קור אשה: היכנסי מהר ואל תשאלו שאלות! (נשמע קול דלת נסגרת)

קור ילדה: אבל למה הוא מסוכן?

קור אשה: מה את רוצה ממני? אמרתי לך שהוא מסוכן. לכי להכין את השעורים.

קור ילדה: מה הוא עושה?

קור אשה: הוא הורג ילדים. לכי מהר להכין את השעורים!

קור ילדה: (בפחד) אוי!

★ ★ ★

(הפסקה. נביחות כלבים מרחוק. קריאות: אהוי אהוי!)

קור גבר ה: (קרוב) משהו זו שם.

קור גבר ו: זה נדמה לך. שום דבר לא זו.

ה: זה לא נדמה לי. אני בטוח. גש לב' דוק מה שם.

ו: בסדר, אני ניגש. (הפסקה. קולות מ' וזועק)

ג: אוי! היוהרה! אני חושב ששברתי רגל!

ד: עכשיו בזהירות. תתכופף אלי ואני ארים אותך על הגב. ככה טוב.

א: קח אותו למטה לנקודת המפגש.

ד: זה מה שאני הולך לעשות. (אל ג) השתדל להחזיק מעמד עד שניגיע לאנשים. כואב מאד?

ג: אני מחזיק מעמד. זה לא קשה לך?

ד: זה בסדר. עוזרים אחד לשני.

ג: (באנחה גדולה) במילוי התפקיד.

הכמה ריקה. ללא כל תפאורה — מחוץ למסך שחור ברקע. המתופף יושב משמאל לכמה, בחצי פריפיל אל הקהל. חלק גופו העליון עירוב. הוא מתופף על תוף אפריקאי או קובני גדול, בקצב אטי מאד.

הנרדף מופיע על הכמה, בצעדים כושלים, עייפים. ברגע שהוא מגיע עד לקצה הכמה, מופיע קיר גבוה וחוסם בעדו את דרך הנסוגה. הוא מנסה לפנות ימינה, אך מצד שמאל מופיע קיר. אותו דבר קורה כאשר הוא מנסה לפנות שמאלה. המתופף ממשיך להכות באותו קצב. נשמעת נביחת כלבים. רוח מיללת.

במושך העלילה הולך החדר וצור. הקירות הולכים ומתקרבים. התקררה יורדת על ראש הנרדף.

הנרדף אינו מוציא הגה מפיו במשך כל העלילה. רציו שבמעתה יא ינוע ממקומו. תפקידו הוא הכעה בתנועה. הקולות נשמעים אך בעליהם אינם נראים.

קצב התוף מתגבר לקראת הסוף.

קור גבר א: (מרחק רב, מהדהד) אהויי!!!

קור גבר ב: (מרחק רב, מהדהד) אהויי!!!

א: אהויי!!! אתה שומע אותי? שומע!

א: עמוד במקומך! אני מתקרב אליך!

ב: בסדר! (הפסקה. נביחת כלבים מ' רחוק).

א: אהוי! איפה אתה? כאן!

א: (מתקרב אליו. בקול טבעי ומחון, אך עדיין רחוק) לא הבחנת בשום דבר? **ב:** (הקול הולך ומתקרב) אי אפשר לר' אות שום דבר בין השיחים הארוכים האלה.

א: לעזאזל, הוא עלול להתחבא תחת כל שיח, מאחורי כל סלע.

ב: אתה חושב שהוא יוכל להמלט?

א: אין לו שום סיכוי. השטח מוקף.

ב: צריך לרפוק בו כדור ודי. (בבהלה) עצור! מי שם? (נשמעת חריקת ברית. הפ' סקה. יללת תן, הולכת ומתרחקת).

א: שום דבר. איזה תן.

ב: בטח הרגיש שעוד מעט תהיה נבלה בסביבה. (הפסקה). קור כלבים. לילה קר שכה אינני זוכר.

ברר!!!

א: הייתי נותן הרבה בשביל להיות עכשיו במיטה.

★ ★ ★

קור גבר ג: (רחוק, מהדהד, מתמוג עם המשפט האחרון של א) אהויי!!!

קור גבר ד: (מרחוק, מהדהד) אני כאן!

ג: (הולך ומתקרב) פקח עין! אני חושב שהוא מסתתר לא רחוק מאתנו.

ב: (הולך ומתקרב) אני משגיח היטב.

א: (מאד קרוב) אתה שומע?

ב: זה משלנו.

ג: יכול להיות שהוא שומע כל מילה שאנחנו מדברים.

ד: מצדי שישמע כמה שהוא רוצה. אין לו שום סיכוי להימלט.

ג: אתה חושב? אולי הוא שוכח לו מ' אחורי סלע וצוחק.

ד: אני במקומו לא הייתי צוחק. הסיכוי הכי טוב שלו הוא למות ברעב, אבל הוא לא יספיק.

(נביחות כלבים) הכלבים יגלו אותו עוד מעט.

ג: אוי!!! (נשמע קול חבטה, ולאחריו אנוחה).

ד: (בבהלה, מכניס כדור לקנה) מי שם? מה קרה?

ג: זה אני, עזור לי! נפלתי לתוך בור!
א: מי שם?
ב: עצור!
ד: זה בסדר, משלנו!

(רחוק) לא, אין שם שום דבר. זה עלה נפל ברוח.

ה: אני בטוח ששמעתי משהו זו שם. חכה שם, אני ניגש לראות. (נשמע קול חצץ מ' יורד) חפה עלי!

ו: אני מחפה.

ה: לא, אין פה שום דבר, נתקדם הלאה.

(הפסקה. הקולות ה' ו' הולכים וקרבים)

א: מה השעה?

ב: שלוש.

ב: מה קרה?
ד: אחד האנשים נפל לתוך בור.

ב: אנחנו באים! ראיתם משהו בדרך?
ד: שום דבר. איפה אתה?

ג: כאן! הרגל שלי נתקעה בתוך גומת סלע. אינני יכול לזוז!

ד: בסדר, אני רואה אותך! אני כבר בא!

ב: ניגש לעזור.

ד: לעזאזל, נפלת בעסק בישי. (ג נאנח וזועק)

ג: אוי! היוהרה! אני חושב ששברתי רגל!

ד: עכשיו בזהירות. תתכופף אלי ואני ארים אותך על הגב. ככה טוב.

א: קח אותו למטה לנקודת המפגש.

ד: זה מה שאני הולך לעשות. (אל ג) השתדל להחזיק מעמד עד שניגיע לאנשים. כואב מאד?

ג: אני מחזיק מעמד. זה לא קשה לך?

ד: זה בסדר. עוזרים אחד לשני.

ג: (באנחה גדולה) במילוי התפקיד.

★ ★ ★

(הפסקה. יללת רוח. קול ברז מטפס, ב' קצב קבוע).

קור אשה זקנה: (לא רחוק) אלהים, הם יהרגו אותנו כמו כלב.

קור גבר זקן: שת' קי, אל תדברי עכשיו.

קור אשה זקנה: אבל הם יהרגו אותנו כמו כלב שוטח. אפילו לא יתנו לי לראות אר' תו פעם אחרונה. (פור' צת בבכי)

קור גבר זקן: (בכך עם) מדוע את בוכה? לכי למטבח! אין מה לי עשות.

קור אשה זקנה: אינני יכולה. אינני יכר' לה. הם יהרגו אותי.

מה הוא עשה להם? מדוע?

קור גבר זקן: אינני יודע מדוע. אני יודע שאין מה לעשות. לכי! (פורץ בבכי)

(הפסקה)

★ ★ ★

(רעש של עיר גדולה — צפירת מכוניות וכי)

קור אשה: רותי! רותי! איפה את?

קור ילדה: כן, אמא!

קור אשה: מה את עושה עכשיו ב' חוץ? היכנסי מהר הביתה!